

Sosyal ve Tıbbî Yardım Konusunda Avrupa Sözleşmesi ve Ek Protokolü.doc

Karar Sayısı: 7/11753

25 Mart 1976

Sosyal ve Tıbbî Yardım Avrupa Sözleşmesi ve Ek Protokolü

Bu sözleşmeyi imzalayan Avrupa Konseyi'ne üye Hükümetler,

Avrupa Konseyi'nin amacının üyeleri arasında, özellikle sosyal gelişmelerini kolaylaştırmak amacıyla, daha sıkı bir işbirliği gerçekleştirmek olduğunu göz önüne alarak,

Bu amaç uyarınca, sosyal ve tıbbî yardım mevzuatlarının birbirinin vatandaşlarına eşit olarak uygulanması ilkesini kabul yoluyla sosyal alandaki aralarındaki işbirliğini genişletmeye kararlı olarak,

Bu amaçla bir sözleşme akdini arzu ederek,

Aşağıdaki hususlarda anlaşmışlardır.

BÖLÜM: I

Genel Hükümler

MADDE: 1

Sözleşen taraflardan her biri, ülkesinin bu Sözleşme'nin uygulanacağı bölümlerinde kanuna uygun olarak bulunan ve yeterli geçim olanaklarından mahrum olan diğer Sözleşen Tarafların vatandaşlarını, ülkesinin o bölümünde yürürlükte olan mevzuatın öngördüğü sosyal ve tıbbî yardımdan (bundan böyle "yardım" olarak adlandırılacaktır) kendi vatandaşlarıyla aynı şekilde ve aynı koşullar altında yararlandırmayı taahhüt eder.

MADDE: 2

a) "Yardım", "Vatandaş", "Ülke" ve "Menşe Devleti" terimlerinin bu Sözleşme bakımından, anlamları aşağıdadır:

i) "Yardım" terimi Sözleşen Taraflardan birinin ülkesinin herhangi bir bölümünde yürürlükte bulunan mevzuatın öngördüğü harp malûlleri ile işgalden zarar görenlere ödenen emekli ödenekleri ve yardımlar hariç, yeterli geçim imkanlarından mahrum kişilere geçim ve bakım olanağı sağlamak amacıyla yapılan her çeşit yardımı ifade eder.

ii) Sözleşen Taraflardan birinin "vatandaşı" veya "ülkesi" terimleri, söz konusu Tarafın, diğer

Sözleşen Taraflara ileilmek üzere Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne yönelteceği beyanda bu terimlere atfettiği anlamı ifade eder. Bununla birlikte, ıskat dışı yollarla bir Devletin vatandaşlığını kaybederek vatansız kalmış kişiler, yeni bir uyrukluk kazanıncaya kadar söz konusu Devletin vatandaşı addedilir.

iii) "Menşe Devleti" terimi, bu Anlaşma hükümlerinden yararlanacak kişinin vatandaşı olduğu Devleti ifade eder.

b) Sözleşen Tarafların bu Sözleşmenin uygulanacağı ülkelerinde yürürlükte bulunan yasalar ve yönetmelikler ile Sözleşen Taraflarca ileri sürülen çekinceler I ve II sayılı Eklerde belirtilmiştir.

MADDE: 3

İlgili kişinin uyrukluğu, menşe Devleti mevzuatının bu konuya ilişkin hükümleri uyarınca kanıtlanır.

MADDE: 4

Sözleşen Taraflardan birinin vatandaşına yapılan yardım giderleri, yardımı yapan Sözleşen Tarafça karşılanır.

MADDE: 5

Sözleşen Taraflar, gerek yardım görene karşı nakdî bir taahhüt altına girmiş üçüncü şahıslardan, gerek ilgilinin bakımını sağlamakla yükümlü kişilerden toplam yardım giderlerinin tahsil edilmesini kolaylaştırmak için, mevzuatları müsaade ettiği ölçüde, karşılıklı olarak tavassutta bulunmayı taahhüt ederler.

BÖLÜM II

Vatana iade

MADDE: 6

a) Sözleşen Taraflar, ülkelerinde kanuna uygun olarak ikamet eden diğer Sözleşen Tarafların vatandaşlarını, sadece ilgilinin yardıma muhtaç bulunması nedeniyle vatanlarına iade edemezler.

b) Buz Sözleşmede yer alan hiçbir hüküm, yukarıdaki paragrafta belirtilenden başka bir sebeple

sınır dışı etme hakkına hâlel getirmez.

MADDE: 7

- a) Sözleşen Taraflar, aşağıda belirtilen şartlar mevcut ise, bu Sözleşmenin 6. maddesinin (a) paragrafı hükmünü göz önüne almaksızın, diğer Sözleşen Tarafların ülkelerinde mukim vatandaşlarını vatanlarına iade edebilirler.
- i) İlgili 55 yaşını doldurmadan söz konusu Sözleşen Taraf ülkesine gelmiş olduğu takdirde en az beş yıldan beri, bu yaştan sonra geldiği takdirde en az on yıldan beri o ülkede sürekli olarak ikamet etmemişse,
- ii) Sağlık durumu yolculuğa elverişli ise,
- iii) İkamet ettiği ülkeye kendisini bağlayan sıkı bağlar yoksa
- b) Sözleşen Taraflar vatana iade yoluna büyük bit teenniyle ve insanî sebepler bunu engellemediği takdirde başvurmayı kabul ederler.
- c) Sözleşen Taraflar, aynı anlayışla, yardımdan yararlanan bir kimseyi vatana iade ettikleri takdirde, varsa eşinin ve çocuklarının kendisine refakat edebilmeleri için her türlü kolaylığı göstermeyi kabul ederler.

MADDE: 8

- a) 7. maddede hükümleri uyarınca bir kimseyi iade eden Sözleşen Taraf, bu kimsenin iade edildiği ülke sınırlarına kadar iade masraflarını yüklenir.
- b) Sözleşen Taraflardan her biri 7. madde hükümleri uyarınca iade olunan vatandaşlarını kabul etmeyi taahhüt eder.
- c) Sözleşen Taraflardan her biri, 7. madde uyarınca iade olunan kişilerin ülkesinden geçmesine izin vermeyi taahhüt eder.

MADDE: 9

Yardım gören kişinin vatandaşı olduğu iddia ettiği Devlet bu iddiayı kabul etmediği takdirde, bununla ilgili delilleri söz konusu kişinin ikamet ettiği Devlete 30 gün içinde veya, bu süre zarfında imkân bulamazsa, mümkün olan en kısa zamanda sunmak zorunluluğundadır.

MADDE: 10

- a) Vatana iade kararlaştırıldığı takdirde, menşe Devletinin diplomatik makamları veya konsoloslukları, mümkünse üç hafta önceden, vatandaşlarının iadesinden haberdar kılınır.
- b) Transit ülkenin veya ülkelerin makamları durumdan Menşe Devleti makamları tarafından haberdar edilirler.
- c) İade olunan kişilerin teslim edileceği yer ikametgah Devleti ile menşe Devleti yetkili makamları tarafından kararlaştırılır.

BÖLÜM: III**İkametgâh****MADDE: 11**

- a) Bu Sözleşme bakımından, yabancı uyruklu bir kişinin Sözleşen Taraflardan birinin ülkesinde ikameti, ilgili geçerli bir ikamet müsaadesine ya da söz konusu ülke mevzuatında öngörülen ve ülkede oturmasına izin veren bir başka belgeye sahip bulunduğu sürece kanuna uygun addedilir. İkamet müsaadesinin yenilenmemesi yalnız ilgilinin hatasından ileri gelmekte ise, yardımdan yararlanma hakkını etkilemez.
- b) Bir erteleme kararı bulunmadığı takdirde, ilgili aleyhine sınır dışı etme kararının alındığı tarihten itibaren ikamet gayri kanuni addedilir.

MADDE: 12

7. Maddede yer alan ikamet süresinin başlangıç tarihi her ülkede, aksi kanıtlanmadıkça idari inceleme sonucundan elde edilen delillere ya da Ek III'te belirtilen veya her ülkenin mevzuatına göre ikameti kanıtlayan belgelere dayanılarak tespit edilir.

MADDE: 13

- a) İkametin sürekliliği, ikamet edilen ülkede kullanılan bütün ispat vasıtaları ve özellikle, bir mesleki faaliyete dair deliller ya da kira makbuzları ile kanıtlanabilir.
- b) i) Sınır dışı edilme veya vatana iade sonucu olmadıkça, üç aydan kısa gaybubet hallerinde

ikamet sürekli addedilir.

ii) Altı ay veya daha uzun gaybubetler ikametın sürekliliğini keserler.

iii) Üç ay ile altı ay arasında bir gaybubetin ikametın sürekliliğini kesip kesmediğini tayin etmek için, ilgilinin ikamet ettiği ülkeye geri dönme niyetini ve gaybubeti sırasında bu ülkeyle bağlarını ne ölçüde sürdürdüğünü incelemek gerekir.

iv) İkamet edilen ülke gemilerinde hizmet, ikametın sürekliliğini kesmez. Diğer gemilerdeki hizmetler bu maddenin (i) ila (iii) bentlerindeki hükümlere tabidir.

MADDE: 14

Ağır hastalık hallerindeki tıbbi tedaviler ile kısa süreli tedaviler dışında ilgilinin EK I de yer alan hükümlerin uygulanması sonucu kamu makamlarından yardım gördüğü süreler, ikamet süresinin hesaplanmasında göz önüne alınmaz.

BÖLÜM: IV

Çeşitli Hükümler

MADDE: 15

Sözleşen Tarafların idari ve diplomatik makamları ile konsoloslukları, bu Sözleşme'nin uygulanması için birbirlerine karşılıklı olarak her türlü yardımı yapacaklardır.

MADDE: 16

a) Sözleşen Taraflar Ek I ve Ek III'ün muhtevasını etkileyebilecek yasa ve yönetmelik değişikliklerinden Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne bilgi vereceklerdir.

b) Sözleşen Taraflardan her biri, Ek I'de yer almayan her yeni yasa veya yönetmeliği Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne bildirecektir. Bu bildiri sırasında Sözleşen Taraf, yeni yasa veya yönetmeliğin diğer Sözleşen Tarafların vatandaşlarına uygulanması konusunda çekinceler ileri sürebilir.

c) Avrupa Konseyi Genel Sekreteri, (a) ve (b) paragrafları uyarınca aldığı bilgileri diğer Sözleşen Taraflara iletacaktır.

MADDE: 17

Sözleşen Taraflar, bu Sözleşme'nin yürürlüğe girmesinden önce yapmakta oldukları yardımlar konusunda ikili anlaşmalarla geçici hükümler koyabilirler.

MADDE: 18

Bu Sözleşme hükümleri ulusal mevzuatlarla ikili veya çok taraflı anlaşmaların, hak sahiplerinin daha lehinde olan hükümlerine halet getirmez.

MADDE: 19

I, II ve III sayılı Ekler, bu anlaşmanın bölünmez parçalarını teşkil ederler.

MADDE: 20

- a) Sözleşen Tarafların yetkili makamları, bu Sözleşme'nin yorumlanması ve uygulanmasıyla ilgili uyuşmazlıkları müzakere yoluyla çözümlenmeye gayret edeceklerdir.
- b) Üç ay zarfında bu yolla bir çözüme varılmadığı takdirde, uyuşmazlık, teşekkül tarzı ve usul kuralları ilgili Sözleşen Taraflarca tespit olunacak bir hakem heyeti önüne getirilecektir. Yeni bir üç aylık süre zarfında bu konuda bir anlaşmaya varılmadığı takdirde, uyuşmazlık taraflardan birinin talebi üzerine Uluslar arası Adalet Divanı Başkanı tarafından seçilecek bir hakeme sunulacaktır. Bu durumda, başkan uyuşmazlığa taraf olan Devletlerden birinin vatandaşı ise bu görev başkan yardımcısına veya uyuşmazlığa taraf olan Devletlerin vatandaşı bulunmayan en kıdemli hakime verilir.
- c) Hakem veya hakem heyeti bu Sözleşme'nin ilkelerine ve ruhuna uygun şekilde karar verecektir. Karar nihai ve bağlayıcı olacaktır.

MADDE: 21

- a) Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, Konsey üyesi olmayan Devletleri bu Sözleşme'ye katılmaya davet edebilir.
- b) Bu yolda katılma, tevdi edildiği ayı izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girecek bir katılma belgesinin Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine tevdi ile gerçekleşir.

c) Bu madde uyarınca tevdi olunan her katılma belgesine, ilgili Devlet hükümeti bu Sözleşmeyi imzalamış olsa idi I ve III sayılı eklerde bulunacak olan bilgileri havi bir bildiri eklenecektir.

d) Sözleşme'nin uygulanması bakımından, bu maddenin (c) paragrafı uyarınca verilen bilgiler, ilgili Devlet hükümeti Sözleşme'yi imzalamış olsa idi söz konusu bilgilerin yer almış bulunacağı Ek'in bir parçası addedilecektir.

MADDE: 22

a) Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, Konsey üyesi olmayan Devletleri bu Sözleşme'ye katılmaya davet edebilir.

b) Bu yolda katılma, tevdi edildiği ayı izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girecek bir katılma belgesinin Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine tevdi ile gerçekleşir.

c) Bu madde uyarınca tevdi olunan her katılma belgesine, ilgili Devlet hükümeti bu Sözleşme'yi imzalamış olsa idi I ve III sayılı Eklerde bulunacak olan bilgileri havi bir bildiri eklenecektir.

d) Sözleşme'nin uygulanması bakımından, bu maddenin (c) paragrafı uyarınca verilen bilgiler, ilgili Devlet hükümeti Sözleşme'yi imzalamış olsa idi söz konusu bilgilerin yer almış bulunacağı Ek'in bir parçası addedilir.

MADDE: 23

Avrupa Konseyi Genel Sekreteri,

a) Bu sözleşme'nin yürürlüğe giriş tarihini ve onaylayan ülkelerin adlarını,

b) 22. madde uyarınca tevdi edilen katılma belgeleri ile beraberindeki bilgileri,

c) 24. madde uyarınca aldığı bildirimleri ve bunun hüküm ifade edecekleri tarihleri,

Konsey üyelerine bildirecektir.

MADDE: 24

Bu sözleşme 21. maddenin (b) paragrafı uyarınca yürürlüğe giriş tarihinden itibaren iki yıllık bir süre için alıkonulmuştur. Daha sonra Sözleşme gerek ilk iki yıllık sürenin gerek müteakip birer yıllık sürelerin hitamından en az 6 ay önce Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne gönderecekleri bir ihbarla Sözleşme'yi fesetmeyen Taraflar için yıldan yıla yürürlükte kalacaktır. Fesih ihbarı, ilgili olduğu

sürenin hitamında hüküm ifade edecektir.

Yukarıdaki hükümleri kabul zımında gereği gibi yetkili kılınmış aşağıda imzaları bulunanla, bu Sözleşme'yi imzalamamışlardır.

Avrupa Konseyi arşivlerinde saklanacak tek bir nüsha halinde her iki metin de aynı derecede geçerli bulunmak üzere Fransızca ve İngilizce olarak, 11 Aralık 1953 tarihinde Paris'te düzenlenmiştir. Genel Sekreter imzalayan Devletlere bu sözleşmenin onaylanmış birer örneğini iletacaktır.

EK I

Sözleşmenin Birinci Maddesinde Atıf Yapılan

Yardım Mevzuatı

BELÇİKA:

16 Haziran 1920 ve 8 Haziran 1945 tarihli Kanunlarla değiştirilen 27 Kasım 1891 tarihli Kanunlar ile 8 Haziran 1945 Kanunuyla değiştirilen 10 Mart 1925 tarihli Kamu Yardımları Kanunu

DANİMARKA:

20 Mayıs 1933 tarihli Kamu Yardımları Kanunu ile ikinci kısım bölüm 130. fıkra 1 numara (1) den (3) e kadar: IIIncü kısım: IVncü kısım. 247 den 249 a kadar olan bölümler hariç olmak üzere müteakip değişiklikleri.

FRANSA:

1. Çocuklara yardım:

- Çocuklara yardım hakkında 15 Nisan 1943 tarihli Kanun.
- Anormal çocuklarla manevi tehlikede bulunan küçüklerin eğitimi ve bakımı için yapılan masrafların hususi müesseselere ödenmesine mütedair 5 Temmuz 1944 tarihli kanun.

2. Aileye yardım:

- 29 Temmuz 1939 tarihli kararname ile 8 Kasım 1951 tarihli kararname.

3. Reşitlere yardım:

- İhtiyarlara, sakatlara ve tedavisi kabul olmayanlara yardım hakkında 14 Temmuz 1905 tarihli kanun.
- Körlere ve sakatlara yardım hakkında 2 Ağustos 1949 tarihli Kanun (Yardımla ilgili hükümler)
- 24 Mayıs 1951 tarihli Kanunun kira yükselmelerinin telafisi için verilen ödenek hakkındaki 74ncü maddesi
- Hayır müesseseleri hakkında 27 Kasım 1796 tarihli Kanun
- Askeri ödeneklere müteallik 31 Mart 1928 tarihli Kanunun 24 maddesi

4. Parasız tıbbi Yardım

- Veremle savaş hakkında 31 Ekim 1945 tarihli Yönetmelik
- Akılca malullüğü bulunanlar hakkında 30 Haziran 1838 tarihli Kanun

YUNANİSTAN:

Yunanistan mevzuatı umumi yardım hükümlerini ihtiyaç sahipleri için öngörmüştür. 11 Haziran 1945 tarihli Kraliyet Kararnamesi hükümleri gereğince "Sosyal yardım tedbirleri Bakanlığının" yetkili servislerince verilmiş "Muhtaçlık vesikası" sahipleri muhtaç telakki olunurlar.

a) Çocuklara yardım:

- i) Süt yardımı: Ticaret Bakanlığının 10/12/1951 tarihli ve 267 406 / 1961 tarihli sirküleri.

Süt yardımları iki yaşına kadar olan çocuklara bedava, ikiden altı yaşına kadar olan çocuklar için indirimlidir.

- ii) Baba himayesinden mahrum çocuklara nakdi yardım. Sosyal Yardım Tedbirleri Bakanlığının 1950 tarihli ve 100.000 sayılı sirküleri. Ailenin ihtiyaç derecesine ve himaye görecektlerin sayısına göre değişir.

- iii) Gudde Enfeksiyonu'ndan (aderopathie) muzdarip çocukların Prevantoryumlara parasız girebilmeleri: Sosyal Yardım tedbirleri Bakanlığının 10/1/1952 tarihli ve 817/7338 tarihli sirküleri

- iv) "Milli" satifatını taşıyan yetimhanelere parasız giriş: Sosyal Yardım Tedbirleri Bakanlığının 1951 tarihli ve 85, 216 sayılı sirküleri. Giriş yetimin ihtiyaç derecesine ve umumi durumuna göre tayin edilen bir öncelik kaidesine göre olur.

b) Reşitlere yardım:

i) Sosyal Yardım Tedbirleri Bakanlığı'nın 14/11/1947 tarihli ve 104. 105. sayılı sirküleri.

Tıbbi yardım muhtaçlara yapılır. Sıhhat bürolarınca eczai maddelerin bedava temin edilmesini ve hastanelerde bedava tıbbi tedaviyi ihtiva eder.

ii) Nakil masrafları muafiyeti: Deniz Ticareti Bakanlığı'nın 7/3/1950 tarihli ve 14931 sayılı sirküleri.

Yunan sahillerinde seyreden Yunan gemilerinde muhtaç kimselere bir miktar yer ayrılmıştır.

iii) Serbest bırakılan mahkumların yerlerine dönmeleri için nakil masrafları muafiyeti:

Adalet, Maliye, Ulaştırma ve Deniz Ticareti Bakanlıklarının 7/5/1952 tarihli ve 59 sayılı sirküleri.

iv) Adliye masrafları muafiyeti: Hukuk mahkemeleri usulü kanununun

220 - 224 üncü maddeleri.

Bu muafiyet mutekabiliyet esasına göre yabancılara da tanınır.

İZLANDA:

Sosyal Yardım hakkında 5 Haziran 1947 tarihli 80 numaralı kanun.

İRLANDA:

- 1920 tarihli körlere yardım kanunu
- 1939 tarihli umumi yardım kanunu
- 1945 tarihli akıl tedavisi kanunu

İTALYA:

Yabancıların İtalya'da ikametini tedvir eden

- a) 18 Haziran 1931 tarihli 733 sayılı toplu amme intizamı kanunlarının müteakip maddeleri.
- b) Amme yardım ve hayır müesseseleri hakkında 17 Temmuz 1890 tarihli ve 6972 numaralı kanunun 76 ve 77 inci maddeleri ve 5 Şubat 1891 tarihli 99 numaralı İdari Talimatnamenin maluller ve muhtaçlar için 112 ve 116 ncı maddeleri.
- c) 14 Şubat 1904 tarihli 36 numaralı Kanunun 6 ncı maddesi ve 16 Ağustos 1909 tarihli ve 615 sayılı Talimatnamenin akıl hastaları için 55, 56, 75, 76 ve 77 nci maddeleri.
- d) Harp malullerine Yardım Bakanlığı'nın yetkileri ve teşkilatı hakkında 31 Haziran 1945 tarihli ve 425 numaralı Kanun kararname.

LÜKSEMBURG:

- Yardım evleri hakkında 28 Mayıs 1897 tarihli Kanun
- Körlerle sağır ve dilsizlerin eğitimini mecburi kılan 7 Ağustos 1953 tarihli Kanun.

HOLLANDA:

Umumi yardım teşkilatlanması hakkında 27 Nisan 1912 tarihli kanun.

NORVEÇ:

Amme yardımı hakkında 19 Mayıs 1900 tarihli karar.

SAAR:

- 13 Şubat 1924 tarihli yardım nizamnamesi
- Devletin umumi yardım şartlarına, şekline, şümulüne, mütedair 1 Ağustos 1933 tarihli ana prensibleri.
- Yardım emirnamesinin tatbikatına mütedair 30 Mayıs 1922 tarihli Prusya emirnamesi.
- Gençliğe Sosyal Yardım hakkında 9 Haziran 1922 tarihli kanun.

İSVEÇ:

14 Haziran 1918 tarihli umumi yardım kanunu

- 6 Haziran 1924 tarihli çocuklara bakım kanununun 29uncu paragrafı
- Aile meskenleri ve yakıt ödenekleri hakkında 30 Haziran 1948 tarihli emirname.

TÜRKİYE:

- Umum Hıfzısıhha Kanununun 72, 72-2, 99, 105, 117 ve 156ncı maddeleri
- Sıtma ile mücadelele dair 4871 numaralı kanunun 4 ncü maddesi.
- 305 sayılı kanun
- Hastaneler talimatnamesinin 4/3 ve 5nci maddeleri
- Okul aile birlikleri talimatnamesi

BÜYÜK BRİTANYA VE KUZEY İRLANDA BİRLEŞİK KRALLIĞI:

a) Büyük Britanya

- 1948 tarihli Milli Yardım Kanunu
- Milli sıhhat servisi kanunu, 1946'dan 1952'ye
- Milli sıhhat servisi kanunu (İskoçya), 1947'den 1952'ye

b) Kuzey İrlanda

1948 ve 1951 tarihli Kuzey İrlanda için Milli Yardım Kanunları

- 1948 tarihli içtimai yardım tedbirleri servisi Kanunu (Kuzey İrlanda)
- Sıhhi Servis Kanunları (Kuzey İrlanda), 1948'den 1952'ye
- Umum Hıfzısıhha Kanunu (Verem) (Kuzey İrlanda), 1946

EK II

Akit Taraflarca Öne Sürülen İhtirazı Kayıtlar

1 – Federal Almanya Hükümeti aşağıdaki ihtirazı kaydı öne sürmüştür:

“Ek (1) de anılan Alman Mevzuatının bir kimseye iş kurma veya yani bir mesleğe başlama imkanları vermek üzere veyahutta mesleki öğretim gayesiyle hususi para yardımı yapılmasını veya öğretime tabi tutulmasını öngörmesi halinde ve bu yardımlar işbu Sözleşme ile öngörülen yardımın tatbik alanını aştığı takdirde Federal Almanya Hükümeti bu hususi para yardımını diğer Akit Taraf vatandaşlarına yapabilir, fakat bunu yapmağa mecbur tutulamaz.”

2 – Lüksemburg hükümeti aşağıdaki ihtirazı kaydı öne sürmüştür:

“18nci madde hükümlerine hanel getirmeden, Lüksemburg Hükümeti anlaşmayı 7nci maddedeki hükümler bakımından 10 senelik bir asgari ikametgah şartına bağlayarak tatbik etmek hakkını mahfuz tutar.”

3 – Birleşik Krallık Hükümeti aşağıdaki ihtirazı kaydı öne sürmüştür:

“Majesteleri Hükümeti 7nci madde hükümleri tatbikatı neticesinde iade edilmesi kabil fakat iadeleri için öngörülen kolaylıklardan istifade etmeyen (menşe memleketleri hududuna kadar parasız seyahat dahil) şahıslar hakkında birinci maddeden doğan mükellefiyetlerden kaçınma hakkını mahfuz tutar.”

EK III

Sözleşmenin 11 nci Maddesinde Anılan İkamete Beyyine Teşkil

Edecek Belgelerin Listesi

BELÇİKA:

Yabancı hüviyet kartı veya yabancı kütüğü kaydının sureti veya nüfus kütüğünün kayıt sureti.

DANİMARKA:

Yabancı kütüğünün veya nüfus kütüğünün kayıt sureti.

FRANSA:

Yabancı İkamet Kartı.

FEDERAL ALMANYA CUMHURİYETİ:

Pasaport kaydı veya yabancılar kütüğü kayıt sureti.

YUNANİSTAN:

Umumiyetle pasaport yabancılik durumunu tespit eden vesikadır. Yerleşmek niyetinde gelen yabancılara geliş tarihlerinden itibaren bir ay sonra yabancılar servisinde hüviyet kartı verilir. Diğer bütün haller için yabancılar bir ikamet müsaadesini hamil olurlar.

İZLANDA:

Muhaceret bürosu kütükleri kayıtlarına uygun olarak hazırlanan belge ile sayım kütüklerine uygun olarak çıkarılan belge.

İRLANDA:

Adalet Bakanlığı'nca pasaportlar veya seyahat belgeleri üzerine verilecek şerh ile polis kütüklerine kayıt, işbu şerhler polisçe tasdik edilecektir.

İTALYA:

Usulüne uygun hazırlanmış bir veya birden fazla hüsnühal kağıdı dahil başka belgelerle tamamlanmış medeni hal belgesi.

LÜKSEMBURG:

Yabancı hüviyet kartı.

HOLLANDA:

Yabancılar kütüğü veya nüfus kütüğü kayıt sureti.

NORVEÇ:

Yabancılar kütüğü kayıt sureti.

SAAR:

İkametgahın hukuki tespiti.

Saar B Kimlik Kartı.

Polise verilen beyannamenin sureti.

İSVEÇ:

Pasaport veya yabancılar milli bürosu kayıtlar sureti.

TÜRKİYE:

Yabancılar için ikamet müsaadesi.

BÜYÜK BRİTANYA VE KUZEY İRLANDA BİRLEŞİK KRALLIĞI:

Yabancılar merkez bürosu kayıtlarının sureti veya yabancıların pasaportu veya seyahat belgesi üzerindeki kayıt.

SOSYAL VE TIBBİ YARDIM AVRUPA

SÖZLEŞMESİNE EK PROTOKOL

Bu protokolü imzalayan Avrupa Konseyi'ne üye Hükümetler,

11 Aralık 1953 tarihine Paris'te imzalanan Sosyal ve Tıbbi Yardım Avrupa Sözleşmesi (aşağıda "Yardım Sözleşmesi" diye adlandırılmıştır) hükümlerini gözönünde tutarak,

28 Temmuz 1951 tarihinde Cenevre'de imzalanan Mültecilerin Hukuki Statüsüne Dair Sözleşme (aşağıda "Cenevre Sözleşmesi" diye adlandırılmıştır) hükümlerini gözönünde tutarak,

Yardım Sözleşmesinin hükümlerini Cenevre Sözleşmesi'nde tanımlanan mültecilere de teşmil etmek arzusuyla,

Aşağıdaki hususlarda anlaşmışlardır.

MADDE: 1

Sözleşen taraflardan her biri Cenevre Sözleşmesi'ni imzaladığı veya onayladığı sırada anılan Sözleşmenin 1. maddesinin B paragrafında belirtilen kavramlardan hangisini kabul ettiğini beyan etmemişse imza, onay ya da katılma sırasında bu Protokol çerçevesindeki vecibeleri bakımından bu hususun tasrih edilmesi şartıyla, bu Protokol'da kullanılan "mülteci" terimi Cenevre Sözleşmesi'nin 1. maddesinde atfedilen manayı taşır.

MADDE: 2

Yardım Sözleşmesinin 1. bölüm hükümleri, bu Sözleşmeye taraf olan Devletlerin vatandaşları için öngörülen şartlar dairesinde mültecilere de uygulanır.

MADDE: 3

I) Yardım Sözleşmesinin 2. bölüm hükümleri mültecilere uygulanmayacaktır.

II) Cenevre Sözleşmesinin 1. maddesinin C paragrafı uyarınca anılan Sözleşme hükümlerinden artık yararlanamayan kişiler için Yardım Sözleşmesinin 7. maddesinin 1 (a) paragrafında belirtilen vatana iadeye ilişkin ikamet süresi, mültecilerin bu hükümlerden yararlanmasının sona erdiği tarihten itibaren işlemeye başlar.

MADDE: 4

Sözleşen Taraflar arasında bu Protokolün 1, 2 ve 3. maddeleri Yardım Sözleşmesine ek maddeler olarak telakki edilerek anılan Sözleşme'nin diğer hükümleri buna göre uyarlanacaktır.

MADDE: 5

1. Bu Protokol, Yardım Sözleşmesinin imzalayan Avrupa Konseyi üyelerinin imzasına açıktır. Protokol onaylanacaktır.

2. Yardım Sözleşmesine katılan her Devlet bu Protokol'a da katılabilir.

3. Bu Protokol, ikinci onay belgesinin tevdi edildiği ayı izleyen ayın birinci günü yürürlüğe girecektir.

4. Daha sonra onaylanan veya katılan Devletler bakımından Protokol, onay veya katılma belgesini tevdi ettiği ayı izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girecektir.

5. Bu protokolün onay ve katılma belgeleri, Avrupa Konseyi Genel Sekreterliği'ne tevdi olunacaktır. Genel Sekreter, onaylayan ve katılan Devletlerin adlarını, Avrupa Konseyi üyelerine ve Protokola katılmış bulunan diğer Devletlere bildirilecektir.

Avrupa Konseyi, arşivlerinde saklanacak tek bir nüsha halinde, her iki metin de aynı derecede geçerli bulunmak üzere Fransızca ve İngilizce olarak, 11 Aralık 1953 tarihinde Paris'te düzenlenmiştir. Genel Sekreter imzalayan Devletlere bu Sözleşme'nin onaylanmış birer örneğini iletacaktır.